

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717010156
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717010156.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému E. H., nar. XX.XX.XXXX v V., okres V., trvale bytom v J. L., K. XXXX/XXX, okres J. L., prechodne bytom v Y., X. XXXX/XX, okres Y., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19. júna 2017, sp. zn. 1T/45/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 24. apríla 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného E. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/45/2017 zo dňa 19.06.2017 bol obžalovaný E. H. uznaný vinným z trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

hoci bol ako otec podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/111/2015 zo dňa 23.09.2015, právoplatného dňa 07.10.2015 povinný prispievať na výživu svojich maloletých detí, a to G. H., nar. XX.XX.XXXX a F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky sumou vo výške 90,- Eur mesačne na maloletého G. a sumou vo výške 70,- Eur mesačne na maloletú F., teda spolu vo výške 160,- Eur mesačne, ktoré výživné mal poukazovať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí H. H., bytom K. XXXX/XXX-X, J. L., plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca november 2015 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, pracoval iba od 21.03.2016 do 25.05.2016 na skrátenej pracovnej úvazok v spoločnosti GAZU SK, s. r. o., Nová Dedinka, z ktorej práce bol prepustený v skúšobnej dobe z dôvodu zlej pracovnej morálky a absencie na pracovisku, okrem toho pracoval len krátkodobu, a to od 03.02.2016 do 20.03.2016 v spoločnosti GAZU, s. r. o., Nová Dedinka, od 28.07.2016 do 07.09.2016 v spoločnosti Atipic interier design, s. r. o., Šaľa, a od 13.01.2017 do 07.02.2017 v spoločnosti ELTA, s. r. o., Vinohrady nad Váhom, do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica nezaevidoval, na výživu svojich maloletých detí v Považskej Bystrici, v Šali a ani na inom mieste neprispieval, čím mu za obdobie od mesiaca november 2015 do mesiaca máj 2017 vrátane vznikol celkový dlh na výživnom vo výške 2.589,90,- Eur, nakoľko časť dlhu na výživnom vo výške 450,10,- Eur uhradil, pričom neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo trvalo nepriaznivé následky na maloleté deti.

Za to bol odsúdený podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď, po jeho vyhlásení (v zákonnej pätnásťdňovej lehote) napadol odvolaním iba obžalovaný pre nesprávnosť výrokov o treste.

V písomnom odôvodnení odvolania, prostredníctvom zvoleného obhajcu namietal i právne posúdenie skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 odsek 2 Tr. zákona z dôvodu, že nebolo v dostatočnom rozsahu preukázané, že sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej vyživovacej povinnosti. Okresný súd iba na základe hodnotenia jeho osoby posledným zamestnávateľom dospel nesprávne k takémuto záveru. Bol to práve jeho posledný zamestnávateľ, ktorý mu do dnešného dňa nevyplatil mzdu za vykonanú prácu. Nepopiera, že výživné pravidelne neplatil, ale toto bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami a nie jeho úmyslom. Podľa svojich schopností a možností platil a splácal výživné, keď predtým pracoval iba na „dohody“, kedy mal minimálny príjem a preto nebol schopný platiť výživné. V súčasnej dobe získal nové zamestnanie vo Volkswagene a má záujem dlh na výživnom najskôr splatiť. Teraz si berie deti k sebe a má ich niekedy i týždeň a snaží sa im všetko vynahradiť. Ďalej namietal i uloženie trestu, ktorý mu mohol byť uložený v podstatne kratšej výmere, napríklad 2 či 3 mesiace obzvlášť pre to, že vo väzení si prirodzene nemôže plniť svoju vyživovaciu povinnosť, čo je v rozpore so záujmami maloletých detí. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, pokiaľ ide o právne posúdenie skutku a tento aby bol posúdený len ako prečin podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest na dolnej hranici zákonnej sadzby, alternatívne peňažný trest alebo trest povinnej práce. Napokon poukázal na to, že do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu chce využiť ustanovenie o účinnej ľútosti a celý dlh na výživnom splatiť, čo by bolo možné pri jeho súčasnom zamestnaní v dobe 6-7 mesiacov popri platení bežného výživného.

K písomným dôvodom odvolania obžalovaného sa písomne vyjadrila i matka maloletých detí, H. H., v procesnom postavení poškodeného, ktorá uviedla, že zásadne nesúhlasí s postojom obžalovaného, ktorý popiera svoj úmysel vyhýbať sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti. Obžalovaný od roku 2015 neplní túto svoju povinnosť a neprejavuje žiadnu snahu jej finančne pomôcť ani pri zabezpečovaní základných potrieb maloletých detí, ani keď ho o to poprosí ich vlastný syn, pričom má vedomosť o jej zlej ekonomickej situácii. Pri komunikácii s ňou býva obžalovaný podráždený, arogantný a vulgárny. Obžalovaný si deti preberá nepravidelne, vždy sú s tým spojené problémy, pretože nerešpektuje podmienky preberania a odovzdávania a má často problémy finančne zabezpečiť cestovné pre deti s tým spojené. Obžalovaný je mimoriadne nezodpovedným otcom, keď ich maloleté deti ohrozil na zdraví a živote pri jazde s autom, keď mal nehodu a auto viedol v čase zadržania vodičského oprávnenia, čo pred ňou zatajil a ona sa to dozvedela až od polície, ktorá mu vo vozidle navyše našla drogy. Obžalovaný vždy často striedal zamestnania, kde nevydržal dlho plniť si svoje pracovné povinnosti (neskoré príchody až absencie na pracovisku) a často si požičiaval peniaze od kolegov a preto vyjadrenie jeho posledného zamestnávateľa je pravdivé. Obžalovaný účelovo, iba pred pojednávaním na súde deťom vždy niečo kúpi, aby preukazoval svoju snahu, čo urobil i teraz, keď synovi dobil kredit na mobilnom telefóne. Jeho sľuby, že doplatí výživné, ktoré počúva už viac rokov sú iba klamstvom, aby sa vyhol väzeniu. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, kde bola prítomná potvrdila, že obžalovaný neplatí výživné už tri a pol roka a jeho snaha deklarovať, že dlh na výživnom zaplatí, vzniká iba krátko pred nariadenými súdnymi pojednávaniami.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok uvedených v § 293 Tr. poriadku v neprítomnosti obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na to, že obžalovanému už bol, počnúc mesiacom február 2018 trikrát exekučne strhnuté finančné prostriedky z dôvodu povinnosti platiť výživné, ktorá suma zrejme matke maloletých detí nebola vyplatená v plnom rozsahu z dôvodu iných pohľadávok s tým, že u obžalovaného je predpoklad, že bude pokračovať v pracovnej činnosti i naďalej a popri povinnosti platiť bežné výživné bude splácať i dlh na výživnom. U obžalovaného v súčasnej dobe neplynie skúšobná doba podmienenečného odsúdenia a preto je možné obžalovanému uložiť aj iný druh trestu než trest odňatia slobody, prípadne takýto trest v kratšej výmere, než mu bol uložený súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste zrušil a uložil mu miernejší trest, t. j. iný trest než trest odňatia slobody alebo trest odňatia slobody v nižšej výmere.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, skôr ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 <aspi://

module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523309'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku, oprávnenou osobou v súlade s ustanovením § 307 ods. 1 písm. b) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523307'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku, obsah odvolania spíňa náležitosti podľa § 311 odsek 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523311'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, odsek <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523311'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523312'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd pokiaľ ide o výrok o vine skonštatoval, že súd prvého stupňa po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona, pretože tento svojim konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu prvostupňový okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že priestupkovo riešený bol doposiaľ celkovo 3-krát, pričom išlo o spáchanie rôznych priestupkov, 2-krát priestupok na úseku cestnej premávky a 1-krát priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Vo všetkých troch prípadoch bol obžalovaný sankcionovaný finančnou pokutou a trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Súдне trestaný bol doposiaľ 1-krát pre spáchanie zhodnej trestnej činnosti ako v posudzovanom prípade, s uložením výchovného trestu odňatia slobody nespojeného s bezprostredným jeho výkonom, t. j. trestom odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na určenú skúšobnú dobu 1 (jeden) rok, ktorá mu uplynula dňa 01. januára 2017 (trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23. novembra 2015 sp. zn. 2T/214/2015). Je teda zrejmé, že obžalovaný sa prejednávaneho skutku dopustil aj počas plynutia určenej skúšobnej doby uvedeného podmieneného odsúdenia. Okresný súd správne identifikoval tak poľahčujúce, ako aj príťažujúce okolnosti, pričom na jednej strane obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu žalovaného skutku priznal, oľutoval ho a tým, že urobil vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku získal 2 poľahčujúce okolnosti /§ 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona/. Na druhej strane obžalovanému príťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený /§ 37 písm. m) Tr. zákona/. Vzhľadom na vyššie uvedené, po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 207 odsek 2 Tr. zákona, upravenej s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 ale i odseku 8 Tr. zákona vo výmere 8 mesiacov nepodmienenčne je zákonný, nie je neprimerane prísny a bude ním naplnený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Tr. zákona. Správne už okresný súd poukázal na to, že doteraz uložený trest odňatia slobody s výstrahou nariadenia jeho výkonu za zhodnú trestnú činnosť nemal dostatočný prevýchovný vplyv na nápravu obžalovaného, pričom odvolací súd nezistil zákonné podmienky na zmiernenie uloženého trestu, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu. Napokon i výrok, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia je vecne správny a zákonný, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin. Odvolací súd na druhej strane nezistil žiaden dôvod

na prísnejšie zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona. Odvolací súd pripomína, že z postoja obžalovaného vo vzťahu k svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného aj v prejednávanej veci, hoci proklamoval snahu výživné zaplatiť do rozhodnutia odvolacieho súdu, táto snaha zostala iba vo verbálnej rovine, keď obžalovaný mal dostatok časového priestoru pre splnenie takéhoto sľubu a s prihliadnutím na vyjadrenie matky maloletých detí k osobe obžalovaného, ktorému odvolací súd nemal dôvod neveriť, vzhľadom na doterajší skutkový stav veci, uloženie iného druhu trestu, než trestu odňatia slobody, neprichádzalo do úvahy. Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody, tento mu musel byť so zreteľom na ustanovenie § 49 odsek 2 Tr. zákona uložený s jeho bezprostredným výkonom, t. j. už nie ako trest s podmieneným odkladom jeho výkonu. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného prostredníctvom zvoleného obhajcu vo vzťahu k právnomu posúdeniu stíhaného skutku súdom prvého stupňa ako trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona, i napriek tomu, že u obžalovaného bolo súdom prvého stupňa právoplatne prijaté vyhlásenie o uznaní viny podľa § 207 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, t. j. obžalovaný uznal právne posúdenie stíhaného skutku tak, ako bol súdom prvého stupňa posúdený, na podklade vykonaných dôkazov, ktoré predchádzali prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, takéto odvolacie námietky podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dôvodné a preukázaný skutkový stav správne a zákonne viedol súd prvého stupňa k právnomu posúdeniu stíhaného skutku ako trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona. Takéto právne posúdenie potom nezakladá prípadný dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 odsek 1 písm. i) Tr. zákona.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmiernenie trestu a odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere nepovažoval za dôvodné, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.